

Zaharia – scurtă introducere

De ce și Zaharia? De ce nu doar Hagai? De ce mesajul lui Dumnezeu prin Hagai este incomplet? De ce a fost nevoie și de profețiile lui Zaharia pentru ca RESURSA pentru rezidirea Casei să fie deplină? Observăm câteva diferențe între cartea Hagai și cartea Zaharia:

- Hagai are un mesaj scurt, Zaharia unul lung.
- Hagai se focalizează pe lucrurile VIZIBILE, pe ce se întâmplă pe pământ în contextul rezidirii Casei Domnului. Zaharia se concentrează pe lucrurile nevăzute ce au însoțit momentul reluării zidirii Templului. Hagai privește la rezidirea Templului prin lentila pământească (ce s-a întâmplat pe pământ?) iar Zaharia prin lentila cerească (ce s-a întâmplat în ceruri când s-a reluat zidirea Casei?). Vom descoperi că realitatea cerească este mult mai complexă și că procesul rezidirii este mai complicat decât la prima vedere.
- Hagai se ancorează mai mult în realitatea de ACUM și AICI pe când Zaharia dezvoltă enorm de mult realitatea de ATUNCI și ACOLO. Deopotrivă, Hagai anticipează că reluarea zidirii Templului este o paradigmă pentru VIITOR. Însă Zaharia dezvoltă nespus mai mult VIITORUL mesianic prefigurat de vremurile lui Zorobabel. Pocăința rămășiței de pe vremea lui Zorobabel prefigurează pocăința finală a lui Israel care va inaugura mia de ani. Ultimele capitole din Zaharia dezvoltă cu prisosință această temă.

În lumina celor spuse, cartea Zaharia se împarte în două secțiuni mari:

- 1) Cap.1-8 – Profeții despre realitățile cerești ce au însoțit momentul reluării construcției Templului;
 - a) 1-6 – Vedenii cerești pentru încurajarea zidirii
 - b) 7-8 – Mesaj apocaliptic către popor
- 2) Cap.9-14 – Profeții despre realitățile viitoare ce sunt prefigurate de rezidirea Templului

Capitolul I

Domnul decide să se întoarcă în Ierusalim și să pedepsească neamurile ce au lovit în poporul Său

a) 1:1-8 – *Nu fiți ca părinții voștri!*

Profeția este rostită în luna a opta, anul al doilea al lui Darius. Dumnezeu cere poporului să nu fie ca părinții lor și să Se întoarcă la El. Tragedia părinților lor era încă vie și vizibilă în ochii lor. Părinții lor nu au luat aminte la cuvintele proorocilor și au fost nimicivi. Ruinele în care erau în țara lor era consecința directă a neascultării părinților lor. Părinții lor au dat dreptate proorocilor de-abia după ce s-a împlinit pedeapsa, deci prea târziu. De ce să fie ei ca părinții lor? Întrebarea care se ridică este dacă ei nu au început deja rezidirea Templului în luna 6 (vezi Hagai cap.1)? Răspunsul este unul afirmativ citind Hagai cap.1, dar Domnul insistă în continuare ca ei să se întoarcă spre El. Întoarcerea la Domnul înseamnă un PROCES și că cel puțin, în prima fază, inima lor încă șovăie. Așa se explică și mesajele din Hagai cap.2 din luna 7 și luna 9. Profeția din luna 7 (Hagai cap.1a) ne arată că deznădejdea deja bătea cu putere la ușa inimii poporului. Profeția din luna 9 ne arată că Domnul a considerat întoarcerea poporului la Sine înfăptuită de-abia după ce aceștia au perseverat 2 luni în procesul rezidării în pofida pericolelor, a lipsei unui decret favorabil și în ciuda continuării blestemelor levitice asupra poporului (lipsa ploii, recolte sărace etc.). De-abia în luna 9, în ziua 24 a lunii, Domnul decide să își facă vizibilă binecuvântarea și să oprească șirul blestemelor vizibile. În acest context, mesajul lui Zaharia cap.1a (Întoarceți-vă la Mine ca și Eu să Mă întorc la voi!) capătă sens, este în armonie cu mesajul lui Hagai pe care-l și completează. La fel cum noua generație din Numeri a trebuit să persevereze o VREME în ascultare de Domnul pentru a ridica ocară Egiptului de deasupra lor și a trebuit să fie constantă în ascultare un timp mai îndelungat. Nu a fost suficient un moment de pocăință sau o lună de ascultare. A fost nevoie de mai mult. A fost nevoie de PERSEVERENȚĂ și de luarea testelor pierdute. Ocară Egiptului a fost ridicată de peste popor de-abia după ce au luat testul picat de părinții lor și anume, după tăierea împrejur după trecerea Iordanului, poporul a ÎNVINS teama de Canaaniti prin încrederea neclintită în Dumnezeu cel nevăzut. În Zaharia vom descoperi că ÎN LOCURILE CERESTI de-abia în cap. 3-5 ocară OPRIRII ZIDIRII este îndepărtată de peste popor. Dumnezeu cunoaște inima omului. Și părinții lor au avut momente de pocăință (ne aducem aminte de eliberarea robilor din cartea lui Ieremia), dar nu a fost suficient. Este nevoie de PERSEVERENȚĂ în ascultare în contexte potrivnice pentru ca anumite realități spirituale negre ce împiedică o lucrare să fie îndepărtate în văzduh. Iar după ce acestea sunt îndepărtate, procesul ascultării – care trebuie continuat - este MAI UȘOR! TIMPUL își are rolul lui. Dumnezeu însuși pare că are nevoie de TIMP pentru a i se mai potoli mânia. A fost nevoie de cei 70 de ani de robie. A fost nevoie și de cei 15 ani de tăcere după ce s-au oprit lucrările. Dar și pocăință are nevoie de timp pentru a-și produce efectele. Dumnezeu cunoaște inima schimbătoare a omului. De aceea, doar o perseverență în timp, în condiții potrivnice îl poate face pe Dumnezeu să REVINĂ cu

binecuvântarea asupra unei comunități falimentare. Primul pasaj din cap.1 ne descoperă condiția ca Domnul să se poată reîntoarce la Sionul în ruine, și anume PERSEVERENȚA în actul pocăinței, ascultării și rezidirii Templului.

b) 1:7-21 – Vedenia omului călare pe cal roș și a celor 4 coarne.

Autorul își datează foarte exact proorocia: ziua 24, luna 11, anul 2 al lui Darius. Data e foarte importantă deoarece se pare că întregul șir de vedenii din cap.1-6 este primit de Zaharia în această zi. În Hagai cap.2 aflăm că în luna 9, ziua 24, Dumnezeu decide să-și reverse binecuvântarea peste poporul care și-a luat testul. Proorociile din luna 11 au loc DUPĂ ce Domnul a decis să binecuvânteze poporul. Observăm că între luna 9 și luna 11 este luna 10, lună în care ar fi trebuit să aibă loc ZIUA ISPĂȘIRII. Putea avea loc o astfel de sărbătoare fără Templu? Cel mai probabil NU. Luna 11, ziua 24 este o dată de final de an. Se apropie NOUL an care debuta cu sărbătoarea Paștelui. Aceasta putea marca un nou ÎNCEPUT binecuvântat pentru popor. Dar ca acest lucru să se întâmple era nevoie ca poporul să persevereze în păzirea poruncilor și în actul rezidirii Templului. Vedeniile din cap.1-6 vin să susțină această perseverență. Dacă Hagai declanșează trezirea în popor, Zaharia e cel care menține vie această trezire. Și face acest lucru deschizând fereastra cerului, descoperind poporului ce se întâmplă în LOCURILE cerești ca urmare a ascultării lor de pe pământ.

Zaharia vede mai întâi un om călare pe un cal roș care stătea între mirți (arbuști ornamentali). În urma lui erau cai roși, murgi și albi. Detaliile din text ne descoperă că acest OM este îngerul care vorbește cu Zaharia, este chiar Îngerul Domnului, este Fiul lui Dumnezeu, viitorul Mesia. El are autoritate divină primind vești ca un REGE și dând porunci ca un Rege. El are și autoritatea MIJLOCIRII în locurile cerești anticipând astfel funcția de Mare Preot după rânduiala lui Melhisedec pe care o va primi ca slavă Mesia. Caii sunt probabil îngeri trimiși de Fiul să cutreiere pământul. De ce roși și albi? Roșul ar simboliza mânia lui Dumnezeu, însetată după sânge, iar albul pacea divină. Îngerii cutreieră pământul ca în urma veștilor primite unii oameni să primească Mânie iar alții Pace, în funcție de neascultarea sau ascultarea lor. Faptul că Mesia stă pe un cal roș arată că inima sa este plină de dorința de a Se răzbuna pe neamurile care s-au atins de poporul Domnului, după cum vom vedea în următoarele versete. Mesia stă între mirți, într-o grădină. De ce grădină? Ne aducem aminte că atât Templul cât și Cortul erau pline de simbolurile unei Grădini, trimițând la Grădina Edenului. Astfel și Cortul ceresc în care șade Fiul nu poate avea decât forma unei Grădini. Pe de altă parte, palatele împăraților vremii erau înconjurate de frumoase grădini care adesea erau locurile unde împărații primeau veștile din imperiu. Îngerul Domnului ne apare prezentat ca un Rege-Preot. Rege, pentru că primește veștile în Grădina cerească și Preot, pentru că Mijlocește la Dumnezeu. Ce vești primește Îngerul Domnului de pe pământ? Ne aducem mai întâi aminte că în Vechiul Testament expresia TOT pământul se referă adesea la lumea cunoscută de ei, la lumea formată din țările din jurul Israelului. De ex, în Daniel cap.4 Nebucadnețar este rege peste TOT pământul. Astfel veștile de pe tot pământul au în vedere în special teritoriul Imperiului Persan, imperiu ce cucerise aproape toată lumea cunoscută evreilor (acel celebru KOINE). Și iată că în Imperiul Persan este PACE și LINIȘTE. În mod paradoxal aceasta este o știre PROASTĂ, și nu una bună. Într-adevăr în acea vreme era PACE în Imperiu. Unele anale ne sugerează că doar în 519 Darius ar fi pornit cu oștile sale pentru a stinge o revoltă din Egipt (fapt

care ar fi trezit teamă în inima evreilor căci oștile lui Darius ar fi mășăluit prin Iuda spre Egipt). Îngerul Domnului nu este mulțumit de vestea PĂCII. De ce? Deoarece El dorește pedepsirea neamurilor care au asuprit poporul evreu, precum și decăderea Imperiului Persan pentru ca regatul lui Iuda să renască spre gloria lui Solomon. Vom vedea că Îngerul Domnului dorește nu doar reconstrucția Templului, ci ca Israel să ajungă CAP al națiunilor, așa cum a promis Domnul. Ca acest lucru să se realizeze era nevoie de două lucruri: renașterea națională evreiască și decăderea neamurilor, în special a Imperiului Persan. În v.12, Îngerul Domnului nu mijlocește doar pentru Templu, ci și pentru Ierusalim și pentru toate cetățile lui Iuda. Rezidirea Templului este doar punctul de plecare. Îngerul Domnului vede însă perspectiva mai largă: după Templu, rezidirea Ierusalimului și apoi a tuturor cetăților lui Iuda. Îngerul Domnului face apel la MILA divină și încearcă să îndepărteze MÂNIA lui Dumnezeu. Mijlocirea este și argumentată. Argumentul rostit și explicit este reprezentat de trecerea celor 70 de ani ai mâniei divine, a TIMPULUI necesar ca rana din inima Domnului să se vindece, rană produsă de curvia lui Israel. Argumentul nerostit este cel de pe pământ: poporul și-a luat testul credinței și este în ascultare de Domnul, zidind Casa Sa în context potrivit. Domnul răspunde degrabă cu cuvinte BUNE și vorbe de MÂNGÂIERE. Îngerul Domnului ar mijloci astfel: Doamne, ce mai aștepți? Nu vezi că ei s-au căit? Grăbește vremea restaurării! Și Domnul nu întârzie să răspundă, ci răspunde cu cuvinte de mângâiere. Mijlocitorul este MÂNGÂIAT de cuvintele bune ale Domnului. Care sunt aceste cuvinte? Ele sunt grupate în două secțiuni de text. V.14-15 ne descoperă ce este în INIMA lui Dumnezeu. Apoi, următoarele versete ne revelează ACȚIUNILE ce le va face Domnul. Aceste acțiuni izvorăsc direct din ce este în inima Sa. Căci El face totul după dorința și voia inimii Sale. Ce mare încurajare pentru evreii ce zideau casa să descopere ce se întâmpla în ceruri ca urmare a ascultării lor! Ce mare încurajare pentru ei să afle că Îngerul Domnului MIJLOCEA pentru ei, că Domnul avea inima PLINĂ de ÎNDURARE pentru Ierusalim și că în locurile cerești se lua decizia grabnică a restaurării țării și pedepsirii neamurilor vrăjmașe. Ce era în inima Domnului? Ea era PLINĂ de o MARE gelozie pentru Ierusalim și Sion, și PLIN de o MARE mânie față de neamurile îngâmfade. De asemenea, în inima Domnului nu mai era DELOC mânie față de Israel. Între Yahwe și Israel era PACE. Ce Dumnezeu iertător! După întoarcerea din robie, poporul a falimentat din nou și lucrările au fost oprite aproximativ 15 ani. Dar doar după 2-3 luni de ascultare DEJA este PACE între Yahwe și Israel și mișcările din locurile CEREȘTI sunt de-a dreptul fascinante. Poporul se frământa cu rezidirea Templului. Domnul însă le vorbește despre rezidirea Ierusalimului și a tuturor cetăților lui Iuda, precum și de pedepsirea neamurilor. Puțina lor ascultare de pe pământ le-a adus mai mult decât ceruseră sau visaseră. Domnul nu era cu ei doar pentru finalizarea Templului, ci pentru reabilitarea întregii țări! Ce decide Domnul ca urmare a realităților din inima Sa?

- Să se întoarcă cu îndurarea Sa cea mare către Ierusalim
- Casa Sa să fie zidită iarăși
- Cetățile Sale să aibă iarăși belșug de bunătați
- Domnul Însuși să mângâie din nou Ierusalimul
- Domnul Însuși să aleagă din nou Ierusalimul ca reședința a Sa pe pământ, ca LOC unde Cerul să coboare pe pământ.

Cu siguranță căința rămășiței din vremea lui Zorobabel prefigurează căința rămășiței everilor de la finalul istoriei, căința descrisă în cap. 13 din carte și urmată de venirea în slavă a lui Mesia. Dar acțiunile divine nu au în vedere doar Israelul, ci și neamurile din jur. De aceea apare o nouă vedenie, cea a celor 4 coarne tăiate de cei 4 fierari. Această vedenie nu reprezintă un mesaj aparte, ci este o continuare firească a mesajului anterior și parte integrantă a vedeniei omului dintre mirți. Cele 4 coarne sunt neamurile care au risipit pe Iuda. Cornul simboliza PUTEREA și era adesea folosit pentru a distruge zidurile cetăților în timp de război. De ce 4? Probabil se au în vedere cele 4 puncte cardinale sau cele 4 colțuri ale pământului, căci la căderea Ierusalimului armata lui Nebucadnețar era formată din soldați dintre toate neamurile de pe pământ. Acum toate aceste neamuri vor fi pedepsite. Cele 4 coarne ar putea trimite și la cele 4 coarne ale altarului. Neamurile vrăjmașe Domnului au format la împresurarea Ierusalimului un altar pe care Iuda a fost junghiat ca o jertfă. Acum, acest altar al judecății avea să fie judecat la rândul său. Profeția reprezintă o amenințare directă la Imperiul Persan. Perspectiva este fascinantă: o rămășiță de oameni se apucă pe pământ să rezidească Templul în context potrivit, iar în locurile cerești se decide distrugerea mărețului Imperiu Persan. Iată puterea credinței a unei rămășițe de oameni! Ce încurajare a reprezentat și această vedenie pentru popor, ca ei să continue lucrul la Casa Domnului și să nu se lase intimidați de niciun obstacol. Aceste vedenii din locurile cerești sunt binevenite pentru popor. Îi ajută să trăiască prin CREDINȚĂ, căci din perspectivă, lucrurile VIZIBILE aveau doar motive de descurajare. Cine sunt cei 4 fierari? Probabil 4 îngeri măreți gata să aducă mânia lui Dumnezeu peste neamuri. În Apocalipsa, Îngeri măreți sunt cei ce revarsă mânia Domnului peste pământ. Acest lucru este întărit și de faptul că, în original, termenul de FIERAR sugerează și ideea de agent roial, de meșteșugar regal. Pe pământ o biată rămășiță începe rezidirea. Dar în ceruri, Îngerul Domnului mijlocește, iar Domnul dă decrete divine care să schimbe întreaga față a pământului - Israel restaurat ca națiune și neamurile pedepsite. Zaharia le descoperă prin aceste vedenii și ce are să se întâmple degrabă dacă ei rămân în ascultare în continuare și nu renunță. Pentru ei **atunci** și **acolo** aceste vedenii au o mare relevanță.

Ce relevanță mai au ele pentru noi **acum** și **aici**? Biserica nu este Israel, nu se află în relație cu Dumnezeu pe baza legământului sinaitic și astfel nu beneficiază de aceste promisiuni vizibile: înălțare pe plan istoric, pedepsirea Neamurilor. Domnul nu promite Bisericii că dacă ea ascultă în ceruri se va decide reabilitarea imediată a Israelului, schimbarea scenei istorice sau minunate binecuvântări materiale și înălțări sociale vizibile. Dar ce se promite Bisericii? Ce se întâmplă în locurile cerești când o Biserică rămâne în ascultare și zidește cu toată inima Templul Domnului? Domnul promite că va coborî din ce în ce mai mult în mijlocul lor și vor aduce și mai multă ROADĂ. În ce constă această RODIRE? În primul rând, în transformarea lor după chipul lui Hristos, în creștere în cunoaștere, în maturitate, în statornicia credinței, în roadele Duhului, în frumusețea caracterului duhovnicesc. Și nu este puțin lucru. RODUL are în vedere și pe cei care nu cunosc pe Domnul. Nu ni se promite că imediat vor veni mulți la Domnul. Totuși, Bisericii Filadelfia din Apocalipsa i se promite că mulți din iudeii prigonitori se vor căi în mijlocul lor și se promite o creștere a mărturiei Bisericii respective în comunitate, fapt ce poate duce la multe convertiri! Coborârea Duhului din belșug în mijlocul unei comunități nu este PUȚIN lucru. Nu vom vorbi acum de răsplata viitoare a Bisericii care se dedică zidirii Templului Domnului. Dacă luăm cele 7 promisiuni făcute celor 7 Biserici din Apocalipsa vom creiona un tablou fascinant al răsplătirilor Domnului pentru cel ce va birui, pentru cel ce va persevera până la capăt în rezidirea

Templului. Și din aceste promisiuni fiecare va primi mai mult sau mai puțin după credințioșia sa. Ne aducem aminte că Biserica își poate grăbi într-o anumită măsură venirea Domnului și că poate mijloci pentru pacea de pe pământ. Astfel, putem afirma că atunci când o Biserică întreagă se dedică slujirii, în locurile cerești se întâmplă lucruri amețitoare. Apocalipsa ne descoperă că fiecare Biserică locală are un Înger care acționează cu putere în locurile cerești, iar Pavel ne spune că noi ne luptăm împotriva duhurilor răutății din locurile cerești. De asemenea, una din interpretările cap.12 din Apocalipsa susține că războiul din ceruri pentru aruncarea din cer a diavolului cuprinde întreaga perioadă a Bisericii. Din Apoc.12 ne aducem aminte că martirajul sfinților de pe pământ a oferit lui Mihail și Îngerilor lui DISCURSUL prin care a putut învinge pe Diavol și îngerii acestuia. La fel, în Zaharia, jertfa de slujire a rămășiței a oferit Îngerului Domnului discursul prin care a învins păra diavolului (vom dezvolta această temă în cap.3). Vedeniile din cap.1 nu sunt o încurajare doar pentru ei, ci și pentru noi acum și aici. Perseverăm în slujire și nu vedem pe pământ mari schimbări. Dar Dumnezeu rămâne credincios. În ceruri au loc mari schimbări ca urmare a ascultării noastre. De aceea, trăind prin CREDINȚĂ și nu prin vedere, să ÎNFLĂCĂRĂM darul nostru și să slujim cu toată inima și până la capăt Biserica Domnului.

Medităm din nou. Cap.1 ne aduce din nou aminte iubirea Domnului nostru pentru Israel, pentru poporul evreu. Această iubire specială se oglindește atât de frumos în inima apostolului Pavel care aproape vrea să fie anatema, despărțit de Hristos pentru mântuirea poporului evreu (vezi Romani cap.9). Însă acum Israel este într-o stare de împietrire de aproape 2000 de ani. În cap.1 găsim și o posibilă explicație de ce a durat așa de mult perioada de împietrire. Am înțeles că atunci când Domnul Se mânie foarte tare, când poporul Său îi rănește inima pare a avea nevoie de o perioadă de timp ca mânia Sa să se mai potolească, ca rana să se vindece. Rana este pe măsura neascultării. La fel și perioada de timp de mânie. Or Israel, în secolul întâi, nu a respins pe marele Ieremia, ci pe Însuși Fiul lui Dumnezeu, Lumina veacurilor, Mesia cel așteptat. Cât de mare trebuie să fie rana din inima Domnului, cât de adâncă trebuie să fie rana, cât de MULT trebuie să treacă până când mânia Sa să se mai potolească. Ne aducem aminte de asemenea, că Biserica și lucrarea ei are un rol esențial pentru trecerea acestei perioade. Biserica păstrează pe pământ harul și îndurarea prin care va fi mântuit la final întreg Israelul (vezi Romani cap.11). Poate am obosit în slujire. Poate că absența rezultatelor vizibile, faptul că în ultima vreme nu s-au mai întors mulți oameni la Domnul, faptul că unii au dat înapoi și s-au străpuns singuri prin capcana bârfei și judecării fraților...poate că toate acestea ne-au făcut să obosim, să ne pierdem PASIUNEA arzândă pentru zidirea Bisericii lui Hristos. Dar cartea Zaharia ne dă resursa pentru a ne reaprinde pasiunea, pentru a ne ÎNFLĂCĂRA darurile de slujire. Resursa este trăirea prin CREDINȚĂ. Să credem că în ciuda faptului că nu vedem ceva schimbat pe pământ, Îngerul Bisericii noastre lucrează cu tărie în locurile cerești atunci când slujim cu toată inima în lucrurile mici. Și nu doar atât, dar răsplata noastră în ceruri crește pe zi ce trece!!!! Și ce mare este răsplătirea! A doua resursă este să ne desfășurăm sufletul în promisiunile răsplătirii viitoare. Ce va primi ORICINE va birui?

- *Va mânca din pomul vieții care este în raiul lui Dumnezeu.*
- *Nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte.*
- *Va mânca din mana ascunsă și va primi o piatră albă:pe piatră este scris un nume pe care-l știe doar acela care-l primește*

- *Va stăpâni peste Neamuri, le va cârmui cu un toiag de fier și le va zdrobi ca pe niște vase de lut.*
- *Va fi îmbrăcat în haine albe, nu va avea șters numele din cartea vieții și Însuși Hristos Domnul îi va mărturisi Numele înaintea Tatălui și înaintea sfinților îngeri.*
- *Va fi un stâlp în Templul lui Dumnezeu și nu va mai ieși afară din el. Va avea scris pe el Numele lui Dumnezeu și numele cetății lui Dumnezeu, noul Ierusalim care se pogoară din cer și Numele lui Hristos cel nou.*
- *Va ședeă împreună cu Hristos pe însuși scaunul de domnie al singurului Dumnezeu.*

Ce minunate promisiuni pentru oricine își duce credința la capăt. Dar răsplata este și diferențiată. Fiecare va primi mai mult sau mai puțin din aceste promisiuni după credincioșia sa în slujirea Bisericii locale. Mai sunt și promisiuni particulare. Ne aducem aminte că Domnul i-a făcut lui Zorobabel o promisiune amețitoare la finalul cărții Hagai: va fi pecetea lui Dumnezeu! Domnul nu este sărac în promisiuni. El este bogat în răsplătiri. El de-abia așteaptă să dea fiecăruia promisiuni și răsplătiri speciale ca acea dată lui Zorobabel. Condiția este simplă: să ardem până la sfârșit pentru Casa Domnului, să fim mistuiți în toate zilele noastre pentru Templul Domnului după cum este scris: Râvna pentru Casa Ta mă mistuie!